

[Statsministeren.]

også i høj grad et socialt problem, og at man derfor ikke uden videre kan anvende strengt privatøkonomiske betragtninger på hele dette spørgsmål. Må jeg i den forbindelse sige, at den mest frugtbare vej til løsning af problemet boligmangel — bolig mangelen skyldes jo ikke alene befolkningstilvæksten, men også i høj grad, at befolkningstilvæksten er koncentreret så stærkt i ganske bestemte områder af landet — vel er, at der bygges flere boliger, og derfor synes jeg også, man burde hilse med nogen tilfredshed, at antallet af nyopførte lejligheder er steget så stærkt i de senere år.

Spørger man så, hvorfor spørgsmålet om støtten til boligbyggeriet og også husleje-problemet har fået øget aktualitet, må svaret vel blive, at det er, fordi vi har set, at omkostningerne inden for nybyggeriet er steget stærkt det sidste par år. Derfor bør det ikke undre det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at regeringen har planer om at øge m²-tilskuddet for mindrebedemlede. Det er jo ikke noget, der øger det samlede byggeri på nogen måde. Det samlede byggeri påvirkes ikke af, at der gives større m²-tilskud til mindrebedemlede boliger, hvis antal jo er fastsat i loven, men det medfører, at det bliver noget billigere for dem, der rykker ind i disse boliger.

Et andet spørgsmål, som er nævnt i åbningstalen, og som jeg synes er meget væsentligt, men som ingen af de ærede ordførere var særlig inde på, er problemet at skaffe byggegrunde, der ikke er alt for dyre. Jeg tror, at både boligfolk og kommunalfolk er enige om, at der her foreligger et problem, som vi må søge løst, og vi fra vor side er villige til også at gå radikalt til værks, hvis der kan skabes mulighed herfor.

Endelig er der hele industrialiseringen og planlægningen af boligbyggeriet. Også på dette område er der af boligministeren gjort en ikke ubetydelig indsats. Jeg husker, at man før, når vi har drøftet boligbyggeriet, har beklaget sig over, at der kræves igang-

sættelsestilladelse inden for bestemte områder af landet. Jeg lagde i dag med interesse mærke til, at man ikke gentog disse beklagelser og dermed altså i nogen grad har erkendt, at det var rimeligt at have denne regulering.

Hvad angår husleje-problemet, må det efter mit skøn — og derfor er det også nævnt i åbningstalen — ses i sammenhæng med boligstøttelovgivningen. Det, det drejer sig om her, er, at udnyttelsesgraden af de bestående boliger jo også har betydning for efterspørgslen efter boliger; men det, man ofte overser — og det er den største vanskelighed — er, at der findes mange uendelig dårlige boliger, for hvis vedkommende det vil være ganske urimeligt at sætte huslejen i vejret. Det har der før været taget hensyn til, når vi har drøftet dette spørgsmål, og det mener jeg fortsat man bør gøre.

Hele problemet med hensyn til forbedring af boliger, og hvad dette bør koste, vil også blive taget op til overvejelse i det udvalg, der som bekendt er nedsat.

Jeg hørte med meget stor interesse, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, at venstre var villig til at drøfte disse spørgsmål og også var klar over, at der ikke kunne ske voldsomme ændringer. Jeg tror, det ærede medlem har ret heri, og det ærede medlem hr. Poul Møller var også lidt inde på samme tankegang. Jeg lagde mærke til en bemærkning af det ærede medlem hr. Erik Eriksen om, at han gerne ville indpasse forholdsregler her i en skatte-reform. Så vidt jeg erindrer, faldt udtalelsen sådan. Det kan i og for sig kun glæde mig, for sidste gang der blev rørt ved huslejen, var det i forbindelse med en skattereform. Det var jo en ændring, der medførte en nedsættelse af den kommunale indkomst-skat mange steder, og det har været til stor glæde for befolkningen, at den stigning, der ellers ville have fundet sted i huslejen og være gået andre steder hen, vendte tilbage til borgerne.

Vedrørende den økonomiske situation